

азъ бѣхъ направилъ, каквото правятъ о-
нѣзи които берѣтъ паберкы подиръ же-
тварытъ, та бѣхъ събиралъ знаніята на
много прѣминѣли челоувѣчески родове и
врѣмена.

Както и да е прѣповтарянїето и чу-
ванїето на моитѣ умины изрѣченія отъ
другы уста ма ползува, и азъ рѣшихъ да
ся поправа; тѣй що, като бѣхъ готовъ
да си купѣхъ каквото ми трѣбаше за,
единъ катъ новы дрехы, раскаяхъ ся, и
разсѣдихъ за добръ да минѣ съ ветытъ,
а паричкытъ за новытъ дрѣхы ми оста-
нѣхъ каръ. Сжщїйтъ каръ можешъ да на-
правишь и ты, читателю, ако можешъ да
подражаешъ мене.

Всякога усердныйтъ твой прїатель

Сиромашъ Богданъ.
